

man virkelig har lænet sig bagover for at indtage alle og få et så fagligt solidt grundlag som overhovedet muligt.

Man vil også kunne se, hvordan der er sket ganske mange ændringer i forhold til det oprindelige udkast, netop på foranledning af både sagkyndige instanser og brancheinteresser.

Jeg skal meget gerne stå ved det løfte og gentage det løfte, jeg har givet, om, at hr. Ulrik Kragh kan se det notat og kan se det materiale, som Teknologisk Institut har lavet.

Ulrik Kragh (V):

Tak for det. Jeg kan godt forstå, at ministeren siger, at han ikke rigtig har fulgt sagen. Det var måske ved at være på tide, at han begyndte at gøre det.

Det er jo således, at de selskaber, der producerer eksempelvis klimaanlæg og aircondition til restauranter og lignende, som har været på banen helt fra starten af, har anlæg med et forbrug på 40-50 kg HFC, når det er sådan, at de virker i drift.

Det, der laves med denne her bekendtgørelse, er, at der skabes en situation, hvor man for at lave den type anlæg er nødt til at splitte det op i fem enkeltanlæg, der får en lavere effektivitetsgrad, der får et større energiforbrug og dermed en større CO₂-udledning. Det er vel at mærke virksomheder, som i forbindelse med afgiftsdiskussionen i december måned blev fritaget for denne afgift. Og de er ikke blevet spurgt.

Jeg synes egentlig, at det – i forhold til at ministeren nu kommer med den anden chance – er lidt underligt, at det så alligevel ikke er lykkedes. Det er trods alt en lille branche, som man kunne tale med.

Hvordan forholder ministeren sig til det konkrete problem, at man nu er nødt til at opsplutte energieffektive anlæg i fem små anlæg, som dermed får en større CO₂-forurening?

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Hvis vi ser på de større industrielle anlæg, så er der rent faktisk mange steder i Europa installeret anlæg, der baserer sig på alternative kølemidler. Jeg tror, det er klogt at følge med den teknologiske udvikling og få et samlet anlæg, der ikke bruger HFC, og så, om jeg så må sige, få de driftsfordele, der er ved at have en stor enhed, frem for at splitte den op. Jeg tror ikke, at der er mange, der vil gøre det.

Vi har netop lagt 10-kilos-grænsen, fordi det ud fra et fagligt og teknisk synspunkt og ud fra

et miljømæssigt synspunkt er sådan, som hr. Ulrik Kragh påpeger det: er man under 10 kilo, er der alt andet lige en risiko for en større miljømæssig belastning, hvis man ikke har HFC med, hvorimod de tilsvarende argumenter ikke gælder, når man er over 10 kilo.

Det synes jeg er en teknisk vurdering, og hvis hr. Ulrik Kragh efter at have studeret det notat, hvor også brancherne har været med inde og vurdere det tekniske grundlag, ønsker at fortsætte dialogen med mig, er jeg meget parat til at gøre det.

Ulrik Kragh (V):

Det tror jeg også kan være nødvendigt, for hvis det er sådan, at vi ser på de store anlæg, som miljøministeren omtaler, så har han fuldstændig ret i, at der er en teknologisk udvikling. Vi har mellemstørrelseanlæggene stadig væk, og de er blevet præsenteret for ministeren før, hvor vi altså har et forbrug på mellem 40 og 50 kilo, hvor der er et væsentligt problem.

Ministeren siger, at vi skal følge den teknologiske udvikling, vi skal være på forkant, og vi skal have et samarbejde med virksomhederne. Det er der i forvejen. Derfor vil jeg sige til ministeren: Der er behov for, at man begynder at lytte til de virksomheder, der repræsenterer flere tusinde arbejdspladser. Vi snakker om 6.000-10.000 arbejdspladser, som bliver hårdt ramt af det her. Det nytter ikke noget, at man siger, at man snakker med dem, for det er jo ikke den oplevelse, de har ude i virksomhederne. Det er ikke den oplevelse, de har ude på arbejdspladserne.

Derfor skal jeg spørge ministeren, om det her var et tilsagn om yderligere dialog med dem, der ved, hvor skoen trykker.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Som jeg sagde i mit svar, så foreligger der et høringssvar fra april i år fra de fire køleforeninger, Autoriserede Kølefirmaers Branche forening, Dansk Køleforening, Selskabet for Køleteknik og Varmepumpefabrikantforeningen, hvor de netop anbefaler 10-kilos-grænsen og siger, at man skal undtage dem, der ligger under 10 kg, fra forbudet. Det er det, vi har fulgt.

Jeg mener faktisk, at i den her sag har vi gjort, hvad vi overhovedet kunne for at høre. Om der er sket fejl, ved jeg ikke. Jeg beder hr. Ulrik Kragh forstå, at vi har masser af bekendtgørelser, den store almindelige linje er, at vi hører, jeg vil ikke sige gud og hvermand, men vi hører i